

niezwłocznie przesłać ten dokument do właściwej wojskowej komendy uzupełnień.

§ 3. 1. W razie ustalenia, że osoba przekraczająca granicę ma przy sobie wojskowy dokument osobisty, organ kontroli ruchu granicznego odbiera ten dokument za potwierdzeniem odbioru i przesyła go do właściwej wojskowej komendy uzupełnień.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie oddania wojskowego dokumentu osobistego przez osobę przekraczającą granicę organowi kontroli ruchu granicznego.

§ 4. 1. O utracie wojskowego dokumentu osobistego jego posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić osobiście lub listem poleconym właściwą wojskową komendę uzupełnień.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia o utracie wojskowego dokumentu osobistego wojskowa komenda uzupełnień wydaje osobie zainteresowanej tymczasowe zaświadczenie wojskowe według ustalonego wzoru. Jeżeli w ciągu 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, utracony dokument nie zostanie odnaleziony, wojskowa komenda uzupełnień wydaje nowy wojskowy dokument osobisty.

3. Jeżeli utrata wojskowego dokumentu osobistego nastąpiła w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej, żołnierz obowiązany jest do niezwłocznego zameldowania o tym dowódcy jednostki wojskowej, który wydaje mu tymczasowe zaświadczenie wojskowe.

4. Do czasu wydania nowego wojskowego dokumentu osobistego tymczasowe zaświadczenie wojskowe zastępuje wojskowy dokument osobisty; przepisy dotyczące wojskowego dokumentu osobistego stosuje się odpowiednio.

5. O odzyskaniu utraconego wojskowego dokumentu osobistego posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwą wojskową komendę uzupełnień i przekazać jej odzyskany dokument; żołnierz w czynnej służbie wojskowej o odzyskaniu dokumentu melduje dowódcy jednostki wojskowej.

6. Tryb postępowania z wojskowymi dokumentami osobistymi w razie ich znalezienia normują przepisy:

- 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141),
- 2) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1971 r. w sprawie postępowania z rzeczami znalezionymi w budynku publicznym (Dz. U. Nr 19, poz. 185),
- 3) rozporządzenia Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Komunikacji oraz Żeglugi z dnia 12 lipca 1972 r. w sprawie postępowania z rzeczami znalezionymi w środkach transportu publicznego oraz pomieszczeniach i urządzeniach związanych z tym transportem (Dz. U. Nr 30, poz. 210).

§ 5. 1. Osoba, która uzyskała zezwolenie na zmianę obywatelstwa polskiego, jest obowiązana złożyć wojskowy dokument osobisty w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego przy otrzymaniu dokumentu o zmianie obywatelstwa.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, wydaje osobie zainteresowanej zaświadczenie stwierdzające złożenie wojskowego dokumentu osobistego i dokument ten niezwłocznie przesyła do właściwej wojskowej komendy uzupełnień.

§ 6. 1. W razie zgonu posiadacza wojskowego dokumentu osobistego, osoby, które w myśl przepisów o dowodach osobistych są obowiązane do zwrotu dowodu osobistego lub tymczasowego dowodu osobistego, a zwłaszcza domownicy zmarłego, kierownicy hoteli, zakładów służby zdrowia, domów wypoczynkowych, są również obowiązane do przekazania wojskowego dokumentu osobistego zmarłego — urzędowi właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia właściwą wojskową komendę uzupełnień o zgonie posiadacza wojskowego dokumentu osobistego, przesyłając jednocześnie ten dokument.

§ 7. 1. Wojskowe dokumenty osobiste osób tymczasowo aresztowanych przechowuje się w depozycie aresztu śledczego.

2. Wojskowe dokumenty osobiste osób odbywających karę pozbawienia wolności (w tym również karę aresztu wojskowego) naczelnik zakładu karnego przesyła do właściwej wojskowej komendy uzupełnień, jeżeli są to dokumenty:

- 1) chorążych lub oficerów rezerwy,
- 2) szeregowych lub podoficerów rezerwy, którym wydano kartę mobilizacyjną.

3. Wojskowe dokumenty osobiste osób odbywających karę pozbawienia wolności, innych niż wymienione w ust. 2, przechowuje się w depozycie zakładu karnego do czasu zwolnienia tych osób z zakładu.

§ 8. W sprawach określonych w zarządzeniu właściwe są wojskowe komendy uzupełnień, do których przynależą ewidencyjnie posiadacze wojskowych dokumentów osobistych.

§ 9. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do wojskowych dokumentów osobistych żołnierzy zawodowych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 maja 1970 r. w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i postępowania z tymi dokumentami (Monitor Polski Nr 15, poz. 129).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. F. Siwicki

134

ZARZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 6 lipca 1983 r.

w sprawie zasad i warunków wydawania zagranicznym właścicielom przedsiębiorstw zezwoleń na dzierżawę nieruchomości przeznaczonych do użytku osobistego.

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w za-

kresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenie dla zagranicznego właściciela przedsiębiorstwa na dzierżawę nieruchomości państwowych przeznaczonych do użytku osobistego, zwane dalej „zezwoleń”, wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy ze względu na położenie nieruchomości.

§ 2. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) określenie terenu, który ma być przedmiotem dzierżawy, oznaczenie jego położenia, powierzchni i granic,
- 2) wskazanie właściciela lub zarządcy,
- 3) określenie charakteru istniejącej lub projektowanej zabudowy.

2. Do wniosku należy załączyć wyciąg z rejestru przedsiębiorstw zagranicznych.

§ 3. Zezwolenie może być wydane, jeżeli nieruchomość jest potrzebna zagranicznemu właścicielowi przedsiębiorstwa na cele mieszkaniowe lub letniskowe.

§ 4. Zezwolenie powinno w szczególności zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres zagranicznego właściciela przedsiębiorstwa,
- 2) siedzibę przedsiębiorstwa,
- 3) położenie nieruchomości,
- 4) cel dzierżawy,

5) wskazanie jednostki lub osoby właściwej do zawarcia umowy dzierżawy,

6) wskazanie konieczności zamieszczenia w umowie dzierżawy sposobu dokonania rozliczeń z tytułu nakładów poniesionych na budowę domu w razie wygaśnięcia umowy.

§ 5. 1. Zezwolenie wydaje się na okres sześciu miesięcy. Jeżeli w tym czasie umowa dzierżawy nie zostanie zawarta, zezwolenie traci ważność.

2. Po upływie ważności zezwolenia może być wydane nowe zezwolenie.

§ 6. 1. Zagraniczny właściciel przedsiębiorstwa może uzyskać zezwolenie na dzierżawę jednej nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym i jednej nieruchomości zabudowanej domem letniskowym lub działek przewidzianych pod taką zabudowę w planach zagospodarowania przestrzennego.

2. Czas trwania dzierżawy nie może być dłuższy niż okres, na jaki udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: *W. Oliwa*

135

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOSCIOWEJ

z dnia 30 czerwca 1983 r.

w sprawie rejonizacji hodowli koni.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o hodowli zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 1960 r. Nr 54, poz. 310 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za odpowiednie do hodowli na obszarze całego kraju: konie ras szlachetnych: małopolskiej, wielkopolskiej, śląskiej, pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, czystej krwi angloarabskiej i szlachetnej półkrwi, oraz konie ras prymitywnych: huculskiej i konik polski.

2. W szczególności uznaje się, z zastrzeżeniem § 2, za odpowiednie do hodowli:

- 1) konie rasy małopolskiej na obszarze województw: chełmskiego, kieleckiego, miejskiego krakowskiego, lubelskiego, przemyskiego, rzeszowskiego, tarnobrzaskiego, tarnowskiego i zamojskiego,
- 2) konie rasy wielkopolskiej na obszarze województw: bydgoskiego, ciechanowskiego, gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego, pilskiego, piotrkowskiego, płockiego, poznańskiego, sieradzkiego, wrocławskiego i zielonogórskiego,
- 3) konie rasy śląskiej na obszarze województw: jeleniogórskiego, katowickiego, legnickiego, opolskiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego.

§ 2. Uznaje się za odpowiednie do hodowli konie ras zimnokrwistych i ich pochodnych w gminach (miastach i gminach oraz miastach), zwanych dalej „gminami”, na obszarze:

- 1) województwa stołecznego warszawskiego,
- 2) województwa białkopodlaskiego,
- 3) województwa białostockiego,
- 4) województwa bielskiego, w gminach: Brzeźnica, Budzów, Czernichów, Gilowice-Słemień, Jeleśnia, Kal-

waria Zebrzydowska, Koszarawa, Lanckorona, Lipowa, Łodygowice, Maków Podhalański, Miłówka, Mucharz, Porąbka, Radziechowy-Wieprz, Rajcza, Spytkowice, Stryszawa, Stryszów, Sucha Beskidzka, Swinna, Ujsoly, Węgierska Górka, Zawoja, Zembrzyce, Żywiec,

5) województwa chełmskiego, w gminach: Cyców, Hańsk, Ruda Huta, Sawin, Siedliszcze, Sosnowica, Stary Brus, Urszulin, Wierzbica, Włodawa, Wola Uhruska, Wyrki,

6) województwa ciechanowskiego, w gminach: Biezuń, Działdowo, Dzierzgowo, Gzy, Howo-Osada, Kuczbork-Osada, Lidzbark, Lipowiec Kościelny, Lubowidz, Lutocin, Nasielsk, Płońsk, Pokrzywnica, Pułtusk, Rybno, Świercze Koty, Wieczfnia Kościelna, Winnica, Zuromin,

7) województwa elbąskiego,

8) województwa gdańskiego,

9) województwa gorzowskiego, w gminach: Barłinek, Bierzwnik, Boleszkowice, Choszczno, Dębno, Dobieg-niew, Drawsko, Krzęcin, Lubiszyn, Myślubórz, Nowogródek Pomorski, Pełczyce, Recz,

10) województwa katowickiego, w gminach: Krzanowice, Krzyżanowice, Pietrowice Wielkie, Racibórz, Rudnik,

11) województwa kieleckiego, w gminach: Bałtów, Biele-liny, Bliżyn, Bodzechów, Bodzentyn, Brody, Chęciny, Daleszyce, Górno, Kielce, Końskie, Kunów, Łagów, Łopuszno, Masłów, Miedziana Góra, Mirzec, Mniów, Morawica, Nowa Słupia, Ostrowiec Świętokrzyski, Pawłów, Piekoszów, Pierzchnica, Radoszyce, Raków, Sitkówka-Nowiny, Skarżysko-Kamienna, Starachowice, Stąporków, Strawczyn, Suchedniów, Waśniów, Wąchock, Zagnańsk,

12) województwa koszalińskiego,